

מסכת מנחות

פרק ז משנה ב

המלוואים היו באים כמצה שבתודה, חלות ורקיקים ורבוכה.
הנזירות היתה באה שתי ידות במצה שבתודה, חלות
ורקיקים, ואין בה רבוכה, נמצאו עשרה קבים ירושלמיות,
שהן נעשה עשרונות ועדוין. ומכלן הנה נוטל אחד מעשרה
תרומה, שנאמר (ויקרא ז), והקריב ממנו אחד מכל קרבן
תרומה לה'. אחד, שלא יטל פרוס. מכל קרבן, שיהיו כל
הקרבנות שוין, ויטל מכל קרבן לחברו. לפניה הזרק את דם
השלים לו יהיה, והשאר נאכל לבבעים: